Μαξίμου εντάυθα

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

«Κάπου σας έχω ξαναδεί»

Ομολογώ ότι εντυπωσιάσθηκα. Για πρώτη φορα, εδώ και δεκαετίες, είδα ευρηματικό, πνευματώδες, τηλεοπτικό πολιτικο μήνυμα από το ΚΚΕ. Με επιστράτευση μιας «ατάκας» του αλησμόνητου Λάμπρου Κωνσταντάρα από παλιά αριστουργηματική ταινία, στην οποία δίνει ρεσιτάλ ο Βέγγος. Δεν περίμενα ότι θα έχει τόσο ψυχαγωγική εξέλιξη ο εμφύλιος πόλεμος στο χώρο της Αριστεράς. Ότι θα γινόταν πηγή εμπνεύσεως για μη υστερικό, αλλα όντως καυστικό πολιτικό λόγο.

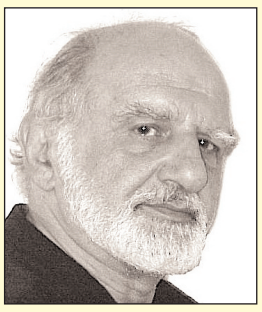

Στους επιζώντες των πέτρινων χρόνων ίσως να παραπέμπει σε θλιβερές αναμνήσεις. Να εκλαμβάνεται ως ανάλαφρη εκδοχή του συνθήματος «τι Πλαστήρας, τι Παπάγος». Στις «δυναμικές ηλικίες» που παρακολουθούν οι μαρκετίστες, διαφημιστές και επικοινωνιολογοι, από 25 έως 45, τέτοιες αναμοχλεύσεις δεν λένε και πολλά πράγματα. Τουλάχιστον στην πλειονότητα, που δεν ζει με το παρελθόν, όπως συμβαίνει συχνά με ανθρώπους της γενιάς μου. Σ' αυτούς λοιπόν, εκείνο που θα μείνει είναι ακριβώς ο στόχος του μηνύματος. Ότι «με κάποιον μοιάζει», ότι «κάτι μου θυμίζει», ο πολιτικός λόγος της σημερινής κυβέρνησης, αλλα και προσωπικώς ο δικός σας, κ. Πρόεδρε.

Οι αποσπασματικές φράσεις που έχουν επιλεγεί, από ομιλίες των Γιώργου Παπανδρέου, Αντώνη Σαμαρά και Αλέξη Τσίπρα, όπως για παράδειγμα το «παραλάβαμε χάος», που ακούμε στερεοτύπως, δεκαετίες τώρα, πραγματι «σφάζουν». Ακριβώς επειδή σαρκάζουν. Και δεν υπάρχει πιο κοφτερό πολιτικο εργαλείο από την σάτιρα, όταν δεν εκφυλίζεται σε χοντροκοπιές.

Βεβαίως, πέρα από αυτή την ευρηματική έκπληξη, έχουμε μια θλιβερή κατά τα άλλα εικόνα: Οι πρώτοι που εξεγείρονται, κατά μιας, έστω μισερώς, αριστερής κυβέρνησης –να μην ξεχνάμε και τον Καμμένο- είναι εκείνοι των οποίων περιπαθώς ζητούσατε κ. Πρόεδρε, προεκλογικώς, την συμμαχία. Οι λοιποί αριστεροί. Το ΚΚΕ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οι μόνοι που δεν σας δίνουν πίστωση χρόνου, δεν αναγνωρίζουν περίοδο χάριτος.

Αν συνεχίσουν την τακτική των διαδηλώσεων που εξελίσσονται σε πυρπολήσεις αυτοκίνητων και καταστημάτων, όπως έγινε προχθές, θα κάνουν μεν ζημία, αλλα θα είναι «μια από τα ίδια». Αν όμως επιδοθούν στην κριτική τους με εμπνευσμένη εκμετάλλευση του πολιτικού σας λόγου, όπως στο συγκεκριμένο μήνυμα, να αρχίσετε να ανησυχείτε σοβαρά.

Διότι, ετσι πολυλογάδες που εμφανίζονται τα στελέχη σας, γοητευμένα από τις σειρήνες των μέσων ενημέρωσης, ισχύει, φευ, η επιγραμματική φράση του φίλου Βέρνερ, ξένου ανταποκριτή: «Στο Ελλάντα όλο και κάποιο λέει ένα μαλακία, και έχετε τροφή να γκράφετε».

Να το προσέξετε.

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
giorgis@massavetas.gr

Η πίσω πλευρά

Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

Μακάρι να βγω ψεύτης. Αλλα έχω αρχίσει να φοβάμαι ότι η επιλογή του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα να καταστήσει «τσάρο» των Οικονομικών τον καθηγητή Γιάνη Βαρουφάκη, μπορεί να του βγει ξινή.

Αλλα αυτό είναι το λιγότερο κακό. Το χειρότερο κακό θα είναι να βγει ξινή στον τόπο, στους πολίτες.

Είχα από την αρχή επισημάνει το απαράδεκτο φαινόμενο να προσέρχεται, ο νέος Έλληνας υπουργός Οικονομικών, σε σκληρές διαπραγματεύσεις με τους εταίρους και δανειστές μας, χωρίς ένα συγκροτημένο φάκελο υποστήριξης των θέσεων του. Χωρίς ουσιαστικό πρόγραμμα. Χωρίς στοιχεία.

Να το πω πιο καθαρά και ξάστερα. Μου δημιουργεί, κάθε μέρα και περισσότερο, την εντύπωση ότι υπερίπταται. Επί καλάμου επιβαίνων. Πιστεύοντας ότι θα «γοητεύσει» τους συνομιλητές του, είτε με τις γνώσεις του επί της μακροοικονομικής θεωρίας, είτε ως άριστος κάτοχος και διδάσκαλος της «θεωρίας των παιγνίων», είτε με σαχλές κολακείες προς την Μέρκελ η τον Σόϊμπλε.

Τώρα, μέσα σε ένα διήμερο πραγματοποιεί τέσσερις εμφανίσεις σε μέσα ενημέρωσης για να πει τα δικά του. Που μάλλον μεριμνούν για την συντήρηση της δημόσιας εικόνας του, ως «αντισυμβατικού», παρά αποβλέπουν στο να ενημερώσουν υπεύθυνα τους πολίτες. Ιδίως για τα αγκάθια της συμφωνίας που τελικώς επετεύχθη. Και η οποία, εν πολλοίς, στηρίζεται στο «βλέποντας και κάνοντας» από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης αλλα και στην άνεση των εταίρων και δανειστών μας να μας «περιμένουν στη γωνία».

Θα σταθώ μόνο σε να από τα πράγματα που είπε, σε αυτές τις συνεντεύξεις-ποταμός, του τελευταίου διήμερου. Όπου χαρακτήρισε την συμφωνία ως τεχνηέντως ασαφή. Όπως πράγματι είναι. Και ένας θεός ξέρει αν αυτή η ασάφεια θα μας βγει σε καλό.

Διέπραξε όμως μια διπλωματική γκάφα, η οποία δείχνει ισχυρό βαθμό ατζαμοσύνης, τόσο στην άσκηση υπεύθυνης εξουσίας γενικώς όσο και στην διαχείριση κρίσεων ειδικώς.

Είπε δηλαδή ότι η ασάφεια αυτή επιβλήθηκε από τους εταίρους μας. «Για να μπορέσουν να περάσουν ευκολότερα αυτή τη συμφωνία από τα κοινοβούλια των χωρών τους». Και το είπε ενώ ακόμη δεν είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία επικύρωσης από τα κοινοβούλια. Σαν να έστελνε μήνυμα στους βουλευτές εκείνων των χωρών ότι, οι κυβερνήσεις τους, τους ξεγελάνε.

Φοβάμαι ότι θα κάνει και άλλες τέτοιες «πατάτες» ο Γιάνης Βαρουφάκης όσο παραμένει αυτάρεσκα καλαμοβάμων, ικανοποιούμενος προφανώς από το γεγονός ότι τα παγκόσμια «μίντια» ασχολούνται συνεχώς μαζί του. Μόνο που ασχολούνται πρωτίστως με το «φαίνεσθαι» του υπουργού και όχι με την αποτελεσματικότητα του, με το έργο του. Με τα παραπολιτικά και όχι με την πολιτική.

Και όσο πορεύεται ετσι αυτάρεσκα, τόσο θα εντείνονται οι αντιδράσεις στο εσωτερικό του κυβερνητικού συνασπισμού. Προχθές ήταν ο Μανώλης Γλέζος (άνω αριστερά). Ύστερα ήλθε ο υπεύθυνος του τομέα οικονομικών του ΣΥΡΙΖΑ Γιάννης Μηλιός (άνω δεξιά). Ο άνθρωπος δηλαδή που προόριζε ο κ. Τσίπρας για την θέση του Έλληνα Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αν ο Κλοντ Γιουνκέρ του επέτρεπε να …. αποσύρει τον Δημήτρη Αβραμόπουλο, προωθώντας τον στην Προεδρία της Δημοκρατίας.

Εδώ, εξ οικείων, αποδομείται μεθοδικως η διαπραγματευτική τακτική του κ. Βαρουφάκη, που κατηγορείται από τον κ. Μηλιό για *'απουσία σοβαρού σχεδίου που να στηρίζεται σε αριθμούς και ανάλυση. Ακόμη και στο Παράρτημα που δημοσίευσε το ΥΠΟΙΚ ως τεχνική σύνοψη φαίνεται το επιφανειακό επίπεδο. Επιπλέον, σε αυτό γίνεται η κρίσιμη παραδοχή ότι η βιωσιμότητα του χρέους συνδέεται με τα πρωτογενή πλεονάσματα (θέση που συνιστά σημαντική στρατηγική υποχώρηση).*
Φάνηκε ότι η κυβέρνηση έδωσε πολύ μεγάλο βάρος στην επικοινωνιακή διαχείριση του θέματος, σε σχέση με άλλες διαστάσεις. Αυτό αποτελεί αρνητικό σημάδι και για το εσωτερικό και για το εξωτερικό. Για παράδειγμα, το περιστατικό με τον Ντάινσελμπλουμ προφανώς τόνωσε το «εθνικό αίσθημα», αλλά συγχρόνως αφαίρεσε διαπραγματευτική ισχύ από τη στιγμή που όλο το Σαββατοκύριακο ασχολήθηκε η κυβέρνηση με το να καθησυχάζει τις αγορές που θα άνοιγαν την Δευτέρα, γεγονός που σηματοδότησε ότι η κυβέρνηση δεν έχει σταθερή τακτική διαπραγμάτευσης.

Όσο τέτοιες φωνές θα πληθαίνουν –και πληθαίνουν ήδη- καθίσταται αβέβαιο αν θα προταχθεί από τον κ. Τσίπρα η διατήρηση της προτίμησης του προς την «παρέα της Αίγινας».

Ο οπισθοργάφος

του Ηλία Μακρή

του Χρήστου Παπανίκου

του Ανδρέα Πετρουλάκη

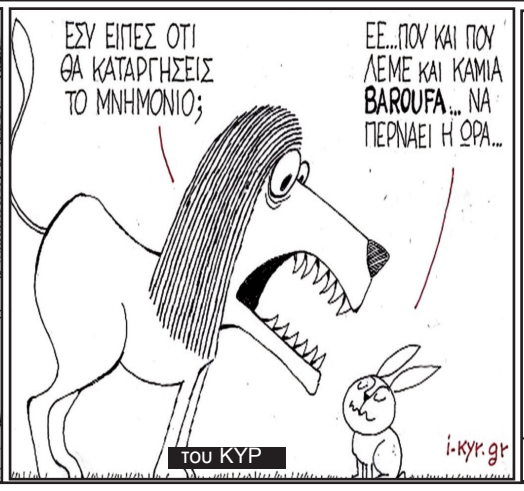

του ΚΥΡ

του Γεωργοπάλη